ΑΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 4227

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 5-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Ἁγίας Σοφίας 17. Τηλ. 18-14. Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 5.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » » 6—15

Ἀνατ. ἡλ. 6.39'. Δύσις ἡλ. 6.30'
Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 7 μ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 18.4, ἐλαχ. 7.2. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.4

Κρατεῖτε ἀνελλιπῶς τὰ δελτία τῆς «Πρωΐας» διὰ νὰ λάβητε τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ

Κρατεῖτε ἀνελλιπῶς τὰ δελτία τῆς «Πρωΐας» διὰ νὰ λάβητε τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ

Αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Β΄ Μέρους, καθὼς καὶ τοῦ Γ΄ καὶ Δ΄ Μέρους, δημοσιεύονται εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΧΙΝΤΕΝΜΠΟΥΡΓΚ

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ. - ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΜΕ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1930. - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ. - ΕΠΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΩΝ ΧΙΤΛΕΡΙΣΤΩΝ. - ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΩΝ. - Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ

Πρὸς ἐκτίμησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ὡς προέδρου τῆς Δημοκρατίας, δέον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ Σεπτεμβρίου 1930 ἐψήφισαν ἐν συνόλῳ περὶ τὰ 35 ἑκατομμύρια ἐκλογεῖς. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀνῆλθε, συμφώνως πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς, οὓς ἔχομεν ὑπ' ὄψει καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν, εἰς 37,660.377. Ἤ κατὰ δύο καὶ ἥμισυ περίπου ἑκατομμύρια ἐκλογεῖς περισσοτέρους ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλογέων ἐντὸς τοῦ ἐν Παρισίοις Σάββατον ἐντὸς τοῦ ἐν Παρισίοις μεγάρου του, ὅπου εὑρίσκετο ἀπό τινων ἡμερῶν καὶ ὅπου εἶχεν ὁρίσει συνάντησιν εἰς διαφόρους Ἀμερικανούς, Ἄγγλους καὶ Γάλλους τραπεζίτας, μεθ' ὧν ἐπρόκειτο νὰ διαπραγματευθῇ διαφόρους ὑποθέσεις τῆς τεραστίας, ἀπὸ ἀπόψεως κεφαλαίων καὶ ἐκτάσεως ἐργασιῶν, σουηδικῆς ἑταιρείας τῶν σπίρτων «Σέβενσκα Ταίνστικ Ἀκτσιεμπολάγκετ», τῆς ὁποίας ἦτο πρόεδρος. Ὅταν οἱ ξένοι τραπεζῖται καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς σουηδικῆς ἑταιρείας εἶδαν ὅτι ὁ Κρόϋγερ δὲν προσῆρχετο εἰς τὴν συνέντευξιν, εἰσῆλθαν εἰς τὸν κοιτῶνά του, ὅπου τὸν εὗρῆκαν νεκρόν. Τὸ περίστροφον διὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν αὐτοκτονήσει ἔκειτο πλησίον του. Εἰς τὸ γραφεῖόν του εὑρέθησαν τρεῖς ἐπιστολαί, μία πρὸς τὸν ἀδελφόν του, μία πρὸς τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς ἑταιρείας καὶ μία πρὸς ἕνα στενόν του φίλον διαμένοντα εἰς τὴν Στοκχόλμην. Ὁ Κρόϋγερ ἐξηγεῖ εἰς τὰς ἐπιστολὰς αὐτὰς ὅτι αὐτοκτονεῖ, μὴ ἀντέχων πλέον εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀνυπερβλήτων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, καθ' ὧν ἐπάλαιε συνεχῶς ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀμερικανικῆς κρίσεως, καὶ μὴ εὑρίσκων ἐξ ἄλλου κανὲν θέλγητρον εἰς τὴν ζωήν.

Ἡ αὐτοκτονία αὐτὴ προεκάλεσε κατάπληξιν ὄχι μόνον εἰς τὴν Σουηδίαν, τῆς ὁποίας ὁ αὐτόχειρ ἦτο ὁ ἄνευ στέμματος βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, δεδομένου ὅτι παντοῦ ἐθεωρεῖτο ἕνας ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἀνθρώπων. Πράγματι, αἱ ἐπιχειρήσεις τῆς μεγάλης σουηδικῆς ἑταιρείας, τῆς ὁποίας ὁ Κρόϋγερ ἦτο πρόεδρος, ἐκτείνονται εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιόν της ἀνέρχεται εἰς 1 ½ καὶ πλέον δισεκατομμύριον κορωνῶν (ὑπὲρ τὰ 27 δισεκατομμύρια δραχμῶν!) Αἱ δὲ ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἑταιρεία ἐνδιαφέρεται κατανέμονται εἰς 45 κράτη. Καὶ δὲν ἀσχολοῦνται μόνον περὶ σπίρτων, ἀλλὰ περὶ διαφόρων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τοποθετημένων εἰς πλείστας χώρας τῶν δύο ἡμισφαιρίων.

Ὁ Κρόϋγερ ὑπῆρξεν ἡ ψυχὴ τοῦ τεραστίου αὐτοῦ διεθνοῦς τράστ, τὸ ὁποῖον διηύθυνε σιωπηρῶς καὶ ἀθορύβως ἐκ τῶν παρασκηνίων. Τὰ κεφάλαια τοῦ τράστ δὲν ἦσαν μόνον σουηδικά, ἀλλὰ κατὰ μέγιστον λόγον ἀμερικανικὰ καὶ ἀγγλικά. Εἶνε βέβαιον ὅτι μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἀμερικανικῆς κρίσεως, ἡ ἐγκατάλειψις τῆς χρυσῆς βάσεως ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸ ἐπακολουθήσαν παράδειγμα τῆς Σουηδίας, ἐκλόνισαν ἀνεπανορθώτως τὸ τράστ, ὥστε νὰ ὁδηγήσουν τὸν πρόεδρον αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτοκτονίαν. Ὅταν ὁ Κρόϋγερ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σουηδικὴν ἑταιρείαν σπίρτων, τὸ 1908, εἰς ἡλικίαν 28 ἐτῶν, τῆς ἔδωσεν ὤθησιν ἐξαιρετικήν. Ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἡ ἑταιρεία αὐτὴ, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Κρόϋγερ καὶ Τόλλ, ἐπεξέτεινε τὸν κύκλον δράσεώς της εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἀπερρόφησε διαφόρους ἄλλας εὐρωπαϊκὰς ἑταιρείας κατασκευῆς σπίρτων καὶ κατέκτησε τὸ μονοπώλιον τοῦ εἴδους εἰς τὰς πλείστας τῶν χωρῶν. Ἐπεκτεινομένη συνεχῶς, ἔγινε μετ' ὀλίγον ἡ περίφημος εἰς ὅλον τὸν κόσμον «Σέβενσκα Ταίνστικ Ἀκτσιεμπολάγκετ», ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τράστ τοῦ κόσμου.

Ἡ ὥθησις τοῦ Κρόϋγερ δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μονοπωλίου τῶν σπίρτων ἀνὰ τὰς διαφόρους χώρας. Ἴδρυσε χάριν των σκοπῶν του ἐργοστάσια παντοῦ, εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Πολωνίαν, τὴν Ἀμερικὴν, τὴν Κίναν, τὴν Ἰαπωνίαν, τὰς Ἰνδίας, ὑπάρχουν δὲ σήμερον ἐν ἐνεργείᾳ ὑπὲρ τὰ 150 ἐργοστάσια τῆς ἑταιρείας εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀλλὰ συνεδύασε τὴν τοποθετησιν τοῦ προϊόντος τῶν ἐργοστασίων τούτων, τῶν σπίρτων δηλαδὴ, μὲ εὐρὺ δίκτυον δανεισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὡς γνωστὸν ἐπωφελήθη καὶ ἡ Ἑλλάς, ὅταν ἐπὶ Παγκάλου συνήψε τὸ Σουηδικὸν δάνειον ἔναντι τοῦ μονοπωλίου τῶν σπίρτων. Συνέπεια τῆς μεγαλεπηβόλου ταύτης οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ Κρόϋγερ ὑπῆρξεν ἡ ἀφανταστος ἐξαπλωσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ τράστ του, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπῃτοῦντο, ὡς φυσικόν, νέα διαρκῶς κεφάλαια.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Ἑταιρείας ἀνῆλθον διὰ τὸ 1931 εἰς τὸ τεράστιον ποσὸν τῶν 599.250.000 γαλλικῶν φράγκων. Ἦτο δὲ ἔκτοτε καταφανὴς ἡ πτῶσις τῆς ἑταιρείας, ἀφοῦ τὸ προηγούμενον ἔτος εἶχε πραγματοποιησει αὕτη κέρδη 836.126.614 γαλλικῶν φράγκων. Κατὰ τὸ 1931, ἐχρειάσθη τὸ ἀπόσπασμα ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρείας, τὸ ὁποῖον ἀνήρχετο ἀκολούθως εἰς 2.040.000.000 γαλλικὰ φράγκα. Δέος προστεθῇ ὅτι ἀντὶ νὰ συγκροτηθῇ ἔκτοτε ὁ Κρόϋγερ, ἐνδρωπος μεγαλειωδῶν ἐμπνεύσεων ἐπροτίμησε νὰ ἐντείνῃ τὴν δράσιν του καὶ εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις, μεταλλευτικάς. Καὶ οὕτω, ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους ἐρρίφθη εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ χρυσορυχείου Μπόλιντεν. Τὸ χρυσορυχεῖον τοῦτο ἀπεδείχθη πράγματι τὸ πλουσιώτερον τοῦ κόσμου εἰς περιεχόμενον χρυσοῦ κατὰ τόννον. Διότι τὸ μεταλλευμά του περιέχει κατὰ μέσον ὅρον 20 γραμμάρια χρυσοῦ καὶ 60 γραμμάρια ἀργύρου κατὰ τόννον, ὡς καὶ 2 % χαλκοῦ, ἐνῷ τὸ περιεχόμενον τῶν περιφήμων χρυσορυχείων τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς εἶναι 9 γραμμάρια χρυσοῦ κατὰ τόννον, τοῦ δὲ Καναδᾶ (Χόλλιγκερ) 10 γραμμάρια. Προσθέτως τὸ μετάλλευμα τοῦ ὀρυχείου Μπόλιντεν περιέχει ἀρσενικὸν τόσον ὥστε νὰ εἶναι τὸ πλουσιώτερον ἀρσενικοῦχον μεταλλεῖον τοῦ κόσμου ὅλου. Ἀλλ' ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ πλουσιωτάτου αὐτοῦ ὀρυχείου ἀπῄτει τεχνικὰς ἐργασίας μεγίστας διὰ τὰς ὁποίας ἐνεκρύθησαν, ὡς φαίνεται, τεράστια κεφάλαια. Ταῦτα ὑπελογίζετο ὅτι θ' ἀποδώσουν ἐτησίαν παραγωγὴν χρυσοῦ 12 τόννων, ἀξίας 204.000.000 γαλλικῶν φράγκων. Ἀλλ' οἱ ὑπολογισμοὶ αὐτοὶ ζήτημα εἶνε κατὰ πόσον τώρα, μὲ τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ Κρόϋγερ, δύνανται νὰ πραγματοποιηθοῦν.

Τὸ ὄνομα τοῦ Κρόϋγερ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ παραμείνῃ ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθρώπου τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων. Ὑπῆρξεν ὁ μόνος, ἴσως, Εὐρωπαῖος—ἤτο, σημειωτέον, Γερμανικῆς καταγωγῆς— ὁ ὁποῖος δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν τύπον τῶν Ἀμερικανῶν μεγαλοεπιχειρηματιῶν τοῦ πλούτου. Ἀτομικῶς, ἦτο ὀλιγόλογος καὶ σοβαρός, ἀπέφευγε τὸν θόρυβον καὶ τὰς ματαίας ἐπιδείξεις, παρέμεινεν ἄγαμος, ἀν καὶ πλουσιώτατος, ἀφωσιωμένος εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐργασίας — εἰς τὴν ὁποίαν ἐθυσίασε καὶ τὴν ζωήν του, ἐν πλήρει δράσει, εἰς ἡλικίαν 52 ἐτῶν.

Ψῆφοι: 18.661.730

Ψῆφοι: 11.330.000

Ψῆφοι: 2.500.000

Ψῆφοι: 5.000.000

τεμμόρια αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων ἐντὸς 1 1)2 ἔτους δὲν ὀφείλεται βεβαίως μόνον εἰς τὴν προσέλευσιν νέων ἐκλογέων — τῶν συμπληρωσάντων ἐν τῷ μεταξὺ τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας των ἔτος— ἀλλὰ εἶνε πρὸς τούτοις μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις τοῦ τρομακτικοῦ πείσματος, μὲ τὸ ὁποῖον διεξήχθη ὁ ἐκλογικὸς ἀγών.

Τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐψήφισαν κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐκλογὴν ὑπὲρ τοῦ στρατάρχου, εἶχον συγκεντρώσει ἐν συνόλῳ, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ῥάϊχσταγ τοῦ 1930, περὶ τὰ 21.500.000 ψήφων. Τὰ ἐναντίον τοῦ Χίντεμπουργκ ψηφίσαντα κόμματα συνεκέντρωσαν, κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκείνας ἐκλογάς, περὶ τὰ 13.500.000 ἐκλογέων. Ἀλλά, εἰς τὰ 13 1)2 αὐτὰ ἑκατομμύρια δέον νὰ ὑπολογισθοῦν οἱ Ἐθνικόφρονες, οἵτινες ἔλαβον περὶ τὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια ψήφων κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1930, καὶ οἱ κομμουνισταί, τῶν ὁποίων ἡ δύναμις εἶχεν ἀνέλθει εἰς 4.600.000 ἐκλογεῖς. Τὰ δύο αὐτὰ κόμματα, τῆς ἄκρας δεξιᾶς καὶ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, κατῆλθον εἰς τὸν προεδρικὸν ἀγῶνα μὲ ἰδίους ὑποψηφίους, οὐχὶ ἵνα κερδίσουν τὴν νίκην, ἀλλ' ἵνα προβοῦν εἰς νέον ὑπολογισμὸν τῶν δυνάμεών των. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς ἀπέδειξαν, ὅτι οἱ μὲν ἐθνικόφρονες ἀπέμειναν στάσιμοι, —ὁ ὑποψήφιός των Ντύστερμπεργκ ἔλαβε, κατὰ τὰ μέχρις ὥρας γνωστὰ ἀποτελέσματα, 2.557.876 ψήφους—, ἐνῷ τοὐναντίον οἱ κομμουνισταὶ παρουσιάζουν αὔξησιν δυνάμεως μετώπου κατὰ 350.000 περίπου ἐκλογεῖς. Πολλοὶ ἐκ τῆς ἀστικῆς παρατάξεως ἐφρόνευον, πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ὅτι πλεῖστοι ὅσοι κομμουνισταὶ ἐργάται, πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ συντείνουν ἐμμέσως εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χίτλερ, θὰ ἐψήφιζον ὑπὲρ τοῦ Χίντεμπουργκ. Καὶ πράγματι, πολλοὶ κομμουνισταὶ ἦσαν ἐναντίον τῆς ὑποδείξεως ἰδίου ὑποψηφίου. Ἐν τούτοις εἶνε μᾶλλον βέβαιον, ὅτι ὀλίγοι οἱ κομμουνισταὶ ἐψήφισαν τὸν ἰδικόν των ὑποψήφιον, καθότι εἶνε γνωστὸν, ὅτι οἱ ἄκροι ἀριστεροὶ ἐλπίζουν ὅτι θ' ἀνέλθουν ταχέως εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἂν τὴν σημερινὴν ἐν Γερμανίᾳ κατάστασιν διαδεχθῇ ἀνάληψις τῆς ἀρχῆς ἐκ μέρους τῶν φασιστῶν. Ὡρισμένοι γαλλικοὶ κύκλοι θεωροῦν ἐπιφορέον τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ γερμανικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, εἰς ἐμφανίζεται κατὰ τὰς προχθεσινὰς ἐκλογάς. Ἐν τούτοις αἱ 350.000 νέαι ψῆφοι τὸν δέον κατὰ μέγα μέρος ν' ἀποδοθοῦν καὶ εἰς τὸ γεγονὸς τῆς προσελεύσεως νέων ἐκλογέων, τῶν συμπληρωσάντων ἐν τῷ μεταξὺ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ αὔξησις τῆς κομμουνιστικῆς δυνάμεως ἐν Γερμανίᾳ εἶνε ὁπωσδήποτε θετική, πάντως ὅμως δὲν ποέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς ἐπικίνδυνος.

Διάφορος εἶνε ἡ γλῶσσα τῶν ἀριθμῶν, προκειμένου περὶ τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν, τῶν ὁπαδῶν τοῦτέστι τοῦ Χίτλερ. Τῷ 1930, τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα εἶχε λάβει, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ῥάϊχσταγ, 6.400.000 περίπου ψήφους. Ὑπὲρ τοῦ Χίτλερ ἐψήφισαν προχθὲς 11.330.000 ἐκλογεῖς. Ἔχομεν ἤδη ἀναφέρει ὅτι τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικῆς δυνάμεως κατὰ 5 περίπου ἑκατομμύρια! Κατὰ τὰς τελευταίας τοπικὰς ἐκλογὰς, —ἐκλογὰς ἑκάστης χώρας, οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ παρουσίασαν πράγματι σοβαρωτάτην ἐπαύξησιν τῆς δυνάμεώς των, ἐπαύξησιν, τὴν ὁποίαν οἱ ἡγέται των ὑπελόγισαν εἰς 80 τοῖς ἑκατόν. Ἐπὶ τῆς δυνάμεώς αὐτῆς βασιζόμενοι, ἐφρόνευον ὅτι ὁπωσδήποτε ἡ ὑποψηφιότης Χίτλερ θὰ ἰσχύσῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς παρουσίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων ἐντὸς τοῦ ἑνὸς ἔτους. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἐφάνη ἐπὶ τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀκριβὲς, διότι εἰς τὰς χιτλερικὰς ψήφους δέον νὰ συνυπολογισθοῦν καὶ δύο τοὐλάχιστον ἑκατομμύρια ἐκ τῶν 3 ἑκατομμυρίων ψήφων τοῦ λαϊκοῦ κόμματος καὶ τοῦ δημοσιονομικοῦ κόμματος. Πάντως, τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα παρουσιάζεται πλέον ὡς τὸ ἰσχυρότερον κόμμα τῆς σημερινῆς Γερμανίας, μὲ διαρκῶς αὐξανομένην δύναμιν.

Δὲν ἐπετεύχθη ἐν τούτοις ἔτι ἀκριβῶς ἠλπίζον οἱ χιτλερικοί. Διότι ὑπελόγιζον ἔτι ὁ μὲν Χίτλερ θὰ ἐλάμβανε 11—12 ἑκατομμύρια ψήφων, ὁ δὲ Χίντεμπουργκ 13—14. Ἐν τειαύτῃ περιπτώσει, γινομένης ἐπανεκλογῆς μετὰ τέσσαρας ἑβδομάδας, οἱ ἐθνικόφρονες θὰ ἔθετον ὅλον τὸ βάρος τῶν 2 1)2 ἑκατομμυρίων των ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς πλάστιγγος, ὑπῆρχε δὲ μεγάλη πιθανότης ὅτι οἱ ἐθνικόφρονες θὰ ἐψήφιζον ὑπὲρ τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν. Τώρα ὅμως, ἐνῷ ἐξίσταται ζήτημα ἐπανεκλογῆς —διότι, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα, ὁ Χίντεμπουργκ ὑπολείπεται τῆς βάσεως κατὰ ἑκατοντάδα χιλιάδων ψήφων—, τὰ ἀποτελέσματά της δὲν εἶνε πλέον ἀψίθολα. Καὶ ἂν ἀκόμη τὰ 2.557.876 ψήφων τῶν ἐθνικοφρόνων ταχθοῦν, κατὰ τὴν ἐπανεκλογὴν τῆς 11 Ἀπριλίου, ὑπὲρ τοῦ Χίτλερ, πάλιν ὁ Χίντεμπουργκ θὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ περὶ τὰ 5 ἑκατομμύρια ψήφων ἐπὶ πλέον, ἐνῷ καὶ μία μόνη ψῆφος, κατὰ τὴν ἐπανεκλογὴν, θὰ ἐπήρκει ὅπως καταστῇ ὁριστικὴν τὴν ἐπιτυχίαν του. Ἐξ ἄλλου εἶνε βέβαιον, —καὶ ὑπελογίζετο ὑπὸ τῶν χιντεμπουργικῶν— ὅτι περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια σοσιαλδημοκρατῶν δὲν θὰ ἐψήφιζον ὁπωσδήποτε ὑπὲρ τοῦ Χίντεμπουργκ, κείτοι τὸ κόμμα των ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρόν του, καὶ τοῦτο, διότι ἦτο ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς των νὰ αὐποστηρίξουν τὸν στρατάρχην τοῦ τέως Κάϊζερ».

Δέον συνεπῶς νὰ θεωρῆται ἀπὸ τοῦδε ὡς ὁριστικὴ ἡ ἐπανεκλογὴ τοῦ γηραιοῦ στρατάρχου. Ἐπὶ ἑπτὰ ἀκόμη ἔτη ὁ Χίντεμπουργκ θὰ κατέχῃ τὸ ὕπατον ἀξίωμα τῆς γερμανικῆς Δημοκρατίας. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ὁ Πρῶσσος ποίγκηψ Αὔγουστος Γουλιέλμος, υἱὸς τοῦ τέως Κάϊζερ, εἰς προεκλογικὸν ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Χίτλερ λόγον, ἐκφωνηθέντα ἐν δημοσίᾳ συγκεντρώσει εἰς Πότσταμ, κατὰ τὴν ὁποίαν παρίστατο καὶ ὁ Κρόνπριντς, εἶπε περὶ τοῦ Χίντεμπουργκ τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει: «Σὲ ἐξελέξαμεν πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν πρόεδρον τοῦ Ῥάϊχ, παρὰ τὰ μεγάλα ποσκόμματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζοντο, καὶ σὺ ἐφάνεις ἄπιστος ἀπέναντί μας.» Κατὰ τὸν Γερμανὸν πρίγκηπα, ἀπιστία τοῦ Χίντεμπουργκ εἶνε ἡ πίστις πρὸς τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσε νὰ σέβεται τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τῆς χώρας του. Ἡ ἐπανεκλογὴ τοῦ στρατάρχου ἐξασφαλίζει λοιπὸν ὁπωσδήποτε καθεστωτικὴν ἡρεμίαν ἐπὶ ἑπτὰ ἀκόμη ἔτη εἰς τὴν νεαρὰν γερμανικὴν δημοκρατίαν. Ἀσφαλῶς αἱ ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις θὰ ἐκτιμήσουν τὴν σημασίαν τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς, καὶ θὰ ἐπιτρέψουν ν' ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ ριζώσῃ καθεστὼς, ὅπερ πολὺ πραγματικῶς τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην. Ἀλλως τε, ὁ χιτλερικὸς πρίγκηψ τῆς Πρωσσίας, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ του, κατεφέρθη δριμύτατα ἐναντίον τοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου Μπρύνιγκ, διότι «συνελυπήθη τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μπριὰν ἐν ὀνόματι τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ». Καὶ ὁ πρίγκηψ προσέθεσε: «Δὲν εἶνε τοῦτο αἴσχος, ἀφοῦ ἡ Γαλλία εἶνε καὶ θὰ παραμείνῃ ὁ προαιώνιος ἐχθρός μας;» Οὐδεὶς βεβαίως εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τοὺς ὀπαδούς του. Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ οἱ ἐπαδοὶ καθορίζουν συχνὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀρχηγοῦ, ἔταν τοιαύτη προσωπικότης ἐκδηλῶς δὲν ὑφίσταται. Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς φρονεῦν περὶ τοῦ Χίτλερ, οἱ πέριξ τοῦ ὑπαρχηγοῦ του Γκαῖμπελς συγκεντρούμενοι ἀριστεῖς τοῦ κόμματός του. Ἐλέγετο μάλιστα, ὅτι παρὰ τὰς διαθέσεις τοῦ Χίτλερ, ὤθησαν αὐτὸν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὡς ὑποψήφιος, ὥστε, ἂν νικήσῃ, νὰ ἀχρηστευθῇ, καθότι θὰ «βασιλεύῃ» ἐνῷ ὁ Γκαῖμπελς «θὰ κυβερνᾷ». Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν προβλέπονται δειναὶ συγκρούσεις ἐντὸς τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος.

Οἱ μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι

Ὁ Ἰβὰρ Κρόϋγερ καὶ τὸ ἔργον του

Ὁ Κροῖσος τῆς Εὐρώπης

Ὁ τηλέγραφος ἀνήγγειλε προχθὲς τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ Ἰβὰρ Κρόϋγερ, τοῦ διασήμου Σουηδοῦ «βασιλέως τῶν σπίρτων». Ὁ Κρόϋγερ ηὐτοκτόνησε τὸ παρελθὸν

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὰ δάκρυα τῆς Φούλας

Ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμε ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἀπὸ τὴν ἀπολογίαν τῆς Φούλας εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον ἦσαν τὰ δάκρυά της. Εἰς κάθε φράσιν της, ἤνοιγον οἱ κρουνοὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ χείμαρροι ἀκατάσχετοι ἐκυλίοντο ἐπὶ τῶν παρειῶν της. Τῆς ὑπενθύμιζον τὰ τέκνα της —τὴν Καιτοῦλαν τῆς ἰδίως—ἐκλαιεν ἀπαρηγόρητα. Τῆς ἔκαμνον ἐρωτήσεις διὰ τὴν ἀγάπην της πρὸς τὸν μακαρίτην; Ἀπήντα παραδίδοντας εἰς λυγμούς. Τῆς ἀνέφερον τὸ ὄνομα τοῦ ξενιτευμένου πατέρα της; Νέαι συγκινήσεις καὶ νέα δάκρυα. Τὸ παραμικρότερον καὶ πλέον ἀσήμαντον γεγονὸς τῆς ζωῆς τὸ ἀφηγεῖτο, συνοδευόμενα αὐτὸ καὶ μὲ τὸ ἀπαραίτητον ἀκουμπανιαμέντο ἀτελειώτων κλαυθμηρισμῶν. Κατὰ τὰς δύο ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας διήρκεσεν ἡ ἀπολογία της, ἡ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου ἀντήχει ἀπὸ θρήνους, γόους καὶ κλαυθμοὺς, εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν ὁποίων τὸ ἀκροατήριον—ἐξαιρετικῶς τὸ γυναικεῖον—δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ δείξῃ τὴν ἀνάλογον συγκίνησιν, παρὰ τὰς ἠρωϊκὰς προσπαθείας τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως, οἵτινες ἠγωνίζοντο ὅπως ἐξουδετερώσουν τὴν ἐπίδρασιν τῶν γυναικείων δακρύων ἐπὶ τῶν ἐνόρκων καὶ τῶν ἀκροατῶν. Τοιουτοτρόπως ὀλίγοι εἶχον καιμφθῇ, ἄλλων εἶχε κλονισθῇ ἡ πεποίθησις περὶ τῆς ἐνοχῆς τῆς κατηγορουμένης, καὶ μόνον ὅσοι γνωρίζουν κατὰ βάθος τί πράγμα εἶνε μία γυναῖκα καὶ τὰ δάκρυά της, ἐξηκολούθουν νὰ μένουν ἀκλόνητοι εἰς τὴν γνώμην τους, μυκτηρίζοντες τὴν δραματικὴν στάσιν τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει ἡ ἀπολογουμένη ἐνώπιον τῶν δικαστῶν της:

— Τὴν κακομοίρα, ἔλεγαν οἱ πιστοὶ μὲ καταφανῆ ἐνδειξιν συμπαθείας, φαίνεται πὼς δὲν ἀνακαλύφθηκε καθόλου εἰς τὸ ἔγκλημα, ἀφοῦ τὸ ἐσχεδίασε, οὔτε καὶ τὸ ἐκόκλισε. Εἶνε ἕνα θῦμα μοιραίων περιστατικῶν ποὺ τὴν ἐνοχοποιοῦν.

— Τὴν ἐπιπολαία, προσέθετον οἱ ἑτεροι, νὰ μὴν τρέξῃ ἀμέσως νὰ καταγγείλῃ τὸν Μοσκιὸ εἰς τὴν ἀστυνομίαν! Ἐὰν τὸ ἔκαμνε αὐτό, τώρα δὲν θὰ εὑρίσκετο εἰς τὸ ἐδώλιον τῆς κατηγορουμένης. Εἶνε θῦμα τῆς ἐπιπολαιότητος καὶ τῆς ἀμυαλιᾶς της!

— Τὴν κατεργάρα, ἀνεφώνουν ἐν τέλει οἱ πιστοί, ἀκταγιρίζεται τὸ ἀμπαλιὸν ὀλίγταιλεῖον ὅπλον ἀπὸ δακρύων, γιὰ νὰ θολώσῃ τὰ μυαλὰ καὶ νὰ ξεφύγῃ. Ἡ γυναίκα κλαίει ὅποτε θέλει καὶ ὅπῳ θέλει....

Ἡ ἀληθεστέρα εἶνε αὐτὴ ἡ τελευταία γνώμη τοῦ ἀκροατηρίου τῆς Φούλας. Ἡ γυναῖκα κλαίει τράγματι εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν θέλῃ κα

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Πάσα ἀπελεὶς διὰ τὰ εἶνε ἔγκυρος ἐὰν ἀπαρτίσῃς τὴ φάρη τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Εἰκονογράφου Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Μίχαι καὶ τοῦ Διευχειριστοῦ τῆς κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Κουτσιάνα, καθὼς καὶ τὴν ὑφαρμογὴ τῆς Ἐφημερίδος.

τα, ἀρκεῖ μόνον νὰ τυγχάνῃ τῆς εὐνοίας του μεγάλου κοινοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ συνεχίζονται ὁ ἀγγλικὸς δικαστηριὸν αἱ κατεχόμεναι τῶν ἀτυχῶν κατοίκων, τῶν συμμετασχόντων κατὰ τὴν ἐφαρμότησιν εἰς τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς νήσου. Ἡ συμμετοχὴ ἑνὸς παλαιτοῦ εἰς μίαν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ ἀποικιακοῦ καθεστῶτος, ἢ ἑστω καὶ ἑνὸς μόνου λόγου πτυμοῦνος, ἀτὸ τὴν ἀδίκων ἀνθρώπων, κατρύνεται ἀπὸ τὰς ἀγγλικὰς ἀρχὰς μὲ ποινὴν ἢ καὶ ἐπτὰ ἐτῶν φυλάκισιν. Ἀλ φυλακαὶ τῆς Κύπρου ἐπλοκοῦσιν κατοίκων τῶν ὁποίων τὸ μόνον ἔγκλημα ἦτο καὶ εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ των συνείδησις. Καὶ ἀγράφει ἡ τεφρὰ πεταμένοι θὰ μείνουν ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα δέσμιοι, ἐξελλιόνοντες τὴν μθὴν ἐνὸς οἰκτροῦ κιδρνήτου, ἀπὸ τὸν Ἄγγλον. Ἀλλὰ τὸ χειρότερον εἶνε ὅτι αἱ ἀρχαὶ αἱ καταθίκων, στηριζόμεναι εἰς τὴν ἀπὸψ μερικοῦ τινὸς τῶν Τούρκων «ἐρετῶν» ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔνος τάχα οὔτε μίαν γραμμὴν βιοσιμοτρίας ἀπὸ μέρους τοῦ φιλελεύθερου ἀγγλικοῦ κόσμου, ἡ ὁποία ἐν τῷ πρώτῳ καθίστα τὸ ἀληθὲς δημοσιογραφικὸν μέτρον ἢ ἐξέγερσις κατὰ τῆς ἀδικίας. Δείγματα ἐὰ γίνουν ἐπὶ τοῦ ὑψους τοῦ καθήκοντος ἐκείνου τὸ ποιοῦν αἱ φυλαὶ τῆς Ἀλβίωνος. Ἀπὸ τὴν ἀποψιν ὅμως τῆς ἀπροσοῦς ἀνθρωπίνου ἀξιοπρεπείας ἡ ἀνεξαρτησίας ἀποφασίζουν ἀπὸ τὴν ἀποφασίζουν ἀπὸ τὴν ἀποφασίζουν ἀπὸ τὴν

Πῶς θ' ἀποκτήσητε ὁλόκληρον τὸ «Ἐπίτομον Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν» τῆς «Πρωΐας»

Ἡ "Πρωΐα,, ἐν γνώσει τῶν διατάξεων τοῦ νέου κατὰ τοῦ Τύπου νόμου, τὰς ὁποίας ἔχει τρόπον νὰ μὴ παραβῇ, δηλοῖ κατηγορηματικῶς ὅτι **θὰ συνεχίσῃ τὴν διανομὴν καὶ τῶν ὑπολοίπων τριῶν Μερῶν τοῦ « Ἐπιτόμου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» τῆς πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της** ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ, ἡ ὁποία ἀρχὴν εἶχε καθορισθῆ, τῶν δελτίων: Ἀπὸ **11ης Μαρτίου** μέχρις **20ῆς Ἰουνίου** διὰ τὸ Β΄ Μέρος, ἀπὸ **21ης Ἰουνίου** μέχρι **30ῆς Σεπτεμβρίου** διὰ τὸ Γ΄ Μέρος καὶ ἀπὸ **1ης Ὀκτωβρίου** μέχρι **31ης Δεκεμβρίου** διὰ τὸ Δ΄ Μέρος, τὸ καὶ τελευταῖον.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅπως **ΚΡΑΤΟΥΝ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ** τῆς ἐφημερίδος μας **τῶν ἡμερομηνιῶν 11ης Μαρτίου μέχρὶ τῆς 20ῆς Ἰουνίου** καὶ μᾶς τὰ προσκομίσουν ὅλα ὁμοῦ τὴν 20ὴν Ἰουνίου, **ὁπότε θὰ τοὺς δοθῇ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ.**

Πρὸς **διάκρισιν** τῶν δελτίων διὰ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ, ἀπὸ τὰ ἄλλα—τὰ ὁποῖα δίδουν δικαίωμα εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Α΄ Μέρους—ἐπὶ τοῦ τετραγώνου τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης σελίδος **δὲν θὰ ἐπιτυποῦται πλέον τὸ κόκκινον βιβλίον.** Συνεπῶς οἱ ἀναγνῶσταί μας θὰ ἀποκόπτουν τὸ **τετράγωνον τῆς ἡμερομηνίας** παρὰ τὸν τίτλον τῆς πρώτης σελίδος, τὸ ὁποῖον **δὲν ἔχει πλέον τὸ κόκκινον βιβλίον. Τὰ τετράγωνα αὐτὰ τῶν ἡμερομηνιῶν θὰ ἐπέχουν θέσιν δελτίου.**

Ἡ «Πρωΐα» εἶνε ἠνεγκυασμένη νὰ μὴ δημοσιεύσῃ τὴν λεπτομέρειαν, χάριν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξησφαλίσθη ἀπολύτως ἡ μὴ παράδασις τοῦ κατὰ τοῦ Τύπου νόμου. Τὴν λεπτομέρειαν ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν, εὐθὺς ὡς μετὰ τινας ἡμέρας δημοσιευθῇ καὶ ὁ νόμος.

Ἀθλητισμὸς

Τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἐθνικῆς κατηγορίας

Ἡττήθησαν ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἕνωσις

Οἱ ἄλλοι ἀγῶνες

Τὸ πρωτάθλημα τῆς ἐθνικῆς κατηγορίας ἤλαυξε φαιν μετὰ τὴν προχθεσινὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς διεξαγωγῆς του. Ἀλλ' ἀγῶνας ὁμοίους ἢ μᾶλλον αἱ ὁμάδες αἱ ὁποῖαι ἔπαιξαν φθὲς τὸ παρελθόν, τοῦ ἀπόλυτα ἀξιοθαύμαστον ἐνδιαφέροντος. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ὁμάδων, κατὰ τὴν ἀποψιν τῶν ἀγωνιζομένων ἐπὶ τῆς ἀγωνιστικῆς ἀξίας τῶν ἀντιπάλων, ἦτον ἀπόλυτος ἐξαιρετικῆς τῶν ἀξιῶν τῶν ἀντιπάλων καὶ ἀκόμη νὰ ρίψουν μερικὰς ἐλπίδας εἰς τὰς κορδίας τῶν ἀθλητῶν ἐκείνων ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τῶν ὁμάδων τῶν ἀγωνιζομένων ἐπὶ τῆς ἀγωνιστικῆς ἀξίας τῶν ἀντιπάλων. Ἀλλὰ τέτοιοι νικαὶ καὶ ἡττῶν κοινὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν ἀν, ὁ «Ὀλυμπιακὸς» ἐπεβλήθη πέρυσιν ἀμέσως εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐν τῷ ἀθλητικῷ κόσμῳ ἀθλητῶν τοῦ πρωταθλήματος. Ἐφέτος τὸ πράγματι ἐλλόξαν. Δύο μόνες δίδει ὁ «Ὀλυμπιακὸς» εἰς τὸ Πολυθρύλητον καὶ ἡτοιμασμένον ἐκείνο ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων ἀντιπάλων τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἐπιβάλλει ἀπὸ τὴν «Ἡρακλέα», δύσκολον ἐπὶ πρόβλεψιν. Ἀλλ' ἄνευ ἀμφιβολίας. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὸν Παναθηναϊκόν, ὁ ὁποῖος ὅμως ἔχει κάποια δικαιολογήματα τῶν ἀτυχῶν του. Ἡττήθη ἀπὸ μίαν τελείαν ὁμάδα, ἀφοῦ ἐπρόκειτο ἐφέτος ὁμάδα, τὸν Ἀθηναϊκόν, ἐφέτος ἐν τῷ πρωταθλήματι ἐπαιξε ὡς ἀξιόλογος ἀντίπαλος τῶν «ἐστιατόρων» καθὼς ἐλέχθη τοῦ ποδοσφαιροῦ ἀρχαιοτέρου καὶ τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἀγωνιζομένων Παναθηναϊκοῦ — Ὁ Ἀλμπτσκοῦ — Ἄρευος, ἐφέτος τὸ ἐνδιαφέρον συγκεντρώνουν αἱ συναντήσεις Ἀπόλλωνος Α.Ε.Κ. τὴν ὁποίαν ἀναμένει καὶ μία ἄλλη ὁμάδος, ἡ ὁποία θὰ καθορισθῇ ἀργότερον. Αἱ πρασινοι καὶ κάποιοι σημαιάει, ἔχουν ἐφέτος ἀντιστοιχισθῆ ἀπὸ τὸ κίτρινο καὶ τὸ μπλέ, εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ποσοσφαιρικῶν παραδοξοτήτων. Τοῦ Λόγιστον πρὸς τὸ παρόν.

"Η συνάντησις Ὀλυμπιακοῦ — Ἀπόλλωνος δὲν παρουσίασε ἐξαιρετικὸν τεχνικὸ καὶ ἐλκῆς μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀξιοθαυμάστου ἀγωνιστικοῦ καὶ διοικητικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀντιπάλων τοῦ πρωταθλήματος. Ἀλλὰ ἐν τούτοις ἡ ἀξία τῶν ἀντιπάλων ἐκείνων κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ τὰ διάφορα γήπεδα ὑπάρχει μία σκανδαλώδης ἔλλειψις ἐξαιρετικῶν. Ὁ ἀγὼν Ἀθηναϊκοῦ — Ἀπόλλωνος, ἡ ὁποία ἔπαιξε τὸ πρωτοφανὲς ἀποτελεσμάτων ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ὁμάδα τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τοῦ «Ἀπόλλωνος» 3—0.

* * *

Ἡ ἀξία τῶν ὁμάδων τῶν ἀντιπάλων τῶν ἀγωνιζομένων ἐπὶ τῆς ἀγωνιστικῆς ἀξίας τῶν ἀντιπάλων. Ἡ ἀξία τῶν ὁμάδ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΒΦΗΚ - ΡΟΥΣΔΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΑΡΝΤΙΕ ΠΕΡΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΣΟΦΙΑ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἡμιεπίσημος γαλλόφωνος «Βουλγαρία» δημοσιεύει ἐνδιαφερούσας δηλώσεις τοῦ Τουρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη γενομένας κατά τὴν δεξίωσίν του εἰς τὴν ἐνταῦθα Λέσχην τοῦ Τύπου. Ὁ Ρουσδῆ βέης ἀνέπτυξεν ἐν ἀρχῇ τὴν ἀνάγκην τῆς στενωτέρας τουρκοβουλγαρικῆς προσεγγίσεως ἡ ὁποία, εἶπε, δέον νὰ ἐκταθῇ εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ οἰκονομικόν, ὥστε νὰ δυνηθοῦν αἱ δύο χῶραι ν' ἀντεπεξέλθουν ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τῶν δυσχερειῶν τῆς παρούσης στιγμῆς. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς ἐπανελαβεν ὅ,τι εἶχε τονίσει καὶ πρὸς τοὺς Σέρβους δημοσιογράφους κατὰ τὴν ἐκ Βελιγραδίου διέλευσίν του, ὅτι δηλαδὴ εἶναι ὑπέρμαχος τῆς στενῆς προσεγγίσεως τῆς Τουρκίας μὲ ὅλους τοὺς γείτονάς της μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ πραγματικὴ κατάργησις τῶν συνόρων μεταξὺ αὐτῶν καὶ συνεπῶς ἡ διευκόλυνσις τῶν συναλλαγῶν, συγχρόνως δὲ καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτῶν συνεργασία, δεδομένου ὅτι ἡ προσέγγισις αὕτη θὰ ἐκταθῇ βαθμιαίως καὶ εἰς ὅλα τὰ βαλκανικὰ κράτη.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὴν διαβαλκανικὴν συνεννόησιν, πρὸς τὴν ὁποίαν τείνουν ἡ τουρκοβουλγαρικὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ τουρκοελληνικὴ ἀφ' ἑτέρου συμφωνία, ὁ Ρουσδῆ βέης ἐξήγησε τὰς συνομιλίας τὰς ὁποίας εἶχεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐν Γενεύῃ μετὰ τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς καὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου. Προσέθεσε δὲ ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τῶν διαβαλκανικῶν διασκέψεων ἀτμοσφαιρα δὲν θὰ ἐπέτρεπεν ἐφεξῆς ν' ἀφεθῇ ἡ διεύθυνσις τῆς σχετικῆς κινήσεως εἰς ἀνευθύνους ὁμάδας. Αἱ ὑπεύθυνοι κυβερνήσεις καὶ τὰ κοινοβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ μόνα ἀνάγεται τελικῶς ἡ λῆψις τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ, δέον ἀπὸ τοῦδε ν' ἀναλάβουν εἰς χεῖρας των τὸ ζήτημα. Τοῦτο, προσέθεσε, θὰ μετριάσῃ ἀφ' ἑνὸς τὴν ὀρμὴν τῶν ἀνυπομόνων, ὁ ὑπερβάλλων ζῆλος τῶν ὁποίων θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρασύρῃ εἰς συμπεράσματα παρακεκινδυνευμένα, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προφυλάξῃ τὴν κοινὴν γνώμην ἐκ τοῦ κινδύνου νὰ τεθῇ ἐντώπιον τετελεσμένων γεγονότων. Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξεφράσθη ἐν συνεχείᾳ ὑπὲρ τῆς προοδευτικῆς πορείας τῶν διαβαλκανικῶν συνεννοήσεων, ὥστε νὰ λυθοῦν κατὰ πρῶτον τὰ εὐκολώτερα τῶν ζητημάτων, ἀκολούθως δὲ τὰ δυσκολώτερα.

Ο ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὸν περιβόητον συνασπισμὸν Ἑλλάδος—Βουλγαρίας—Τουρκίας, ὁ Ρουσδῆ βέης ἐτόνισεν ὅτι τοιοῦτος συνασπισμὸς δὲν ὑφίσταται καὶ δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως, δεδομένου ὅτι ἡ πραγματοποιηθεῖσα συνεννόησις τῆς Τουρκίας μὲ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ γενικὸν πνεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται μία εὐρεῖα συνεννόησις ὅλων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΒΙΩΝ

Ὡς πρὸς τὸ σχέδιον ἑνώσεως τῶν παραδουναβίων χωρῶν, ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεκτάσεως αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην, τῆς ὁποίας καὶ ἡ Τουρκία ἀποτελεῖ μέρος. Ἀνεγνώρισεν ἐν τούτοις ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ κ. Ταρντιέ, ἐφόσον θὰ ἐξετείνετο οὕτω, θὰ προσήγγιζεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πρὸς τὸ σχέδιον Μπριὰν περὶ Πανευρώπης. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε εὔχεται τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ πρωτοβουλίας, ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου του θὰ ἐπέδρων ἀναμφιβόλως καὶ ἐμμέσως καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ Ρουσδῆ βέης ἐξεφράσθη σαφῶς κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἐνώσεων στρεφομένων ἐναντίον τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης χώρας, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐπαναφέρουν εἰς τὴν παλαιὰν ἐποχὴν τῶν συμμαχιῶν καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς τὸν κίνδυνον νέων συγκρούσεων.

Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐρωτηθεὶς τέλος περὶ ἐνδεχομένης μεσολαβήσεως τῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐμπορικῶν τοῦλάχιστον σχέσεων μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ρωσσίας, ὁ Τεφβὴκ Ρουσδῆ βέης ἐδήλωσεν ὅτι τοιαύτη μεσολάβησις δὲν τοῦ ἐξητήθη παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἂν τοῦ ἐζητεῖτο θὰ τὴν ἐξετέλει μετὰ ζωηρᾶς εὐχαριστήσεως, διότι ἐπιθυμεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μεσάζων μεταξὺ δύο χωρῶν μὲ τὰς ὁποίας ἡ Τουρκία ἔχει σχέσεις ἐγκαρδίου φιλίας.

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΣΟΦΙΑ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπίσημον βουλγαρικὸν ἀνακοινωθὲν καθορίζει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεως τοῦ Ρουσδῆ βέη, τονίζον ὅτι αἱ σχετικαὶ συνομιλίαι τούτου μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Μουσάνωφ ἀφεώρων εἰς τὴν λύσιν ζητημάτων τινῶν οἰκονομικῶν. Διεπιστώθη δὲ κατὰ τὰς συνομιλίας ταύτας ἡ φιλία καὶ ἡ κοινότης τῶν συμφερόντων Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας.

Κατά τινας πληροφορίας, ὁ Ρουσδῆ βέης ὑπεσχέθη εἰς τὸν κ. Μουσάνωφ τὴν βελτίωσιν τοῦ ποσοστοῦ τῶν εἰσακτέων εἰς Τουρκίαν βουλγαρικῶν ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ τὴν ταχείαν διεκπεραίωσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν μεταναστῶν ἐκ Τουρκίας καὶ ἐκ Βουλγαρίας. Αἱ συνομιλίαι Μουσάνωφ—Ρουσδῆ ἀνεφέρθησαν ἐπίσης εἰς τὰ διεθνῆ ζητήματα, ὁ δὲ δεύτερος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Τουρκίας νὰ ἴδῃ ἐπισπευδομένην τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν διαφορῶν Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας.

Ὁ Ρουσδῆ βέης ἔγινε δεκτὸς παρὰ τῷ Βασιλεῖ, ἀνεχώρησε δὲ χθὲς (προχθὲς) τὴν ἑσπέραν.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης ἐπέστρεψεν ἐκ Σόφιας, γενόμενος εἰς τὸν σταθμὸν δεκτὸς ὑπὸ πολλοῦ πλήθους. Μεθαύριον θὰ ἀναχωρήσῃ δι' Ἄγκυραν.

Ἐν τῷ μεταξὺ συνδιελέχθη ἐνταῦθα μὲ τὸν Ἕλληνα ἀντιπρόσωπον παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ κ. Φωκᾶν, αὔριον δὲ θὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν πρόεδρον τοῦ Μικτοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ δικαστηρίου.

Ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Πολυχρονιάδης προτίθεται νὰ προβῇ εἰς φιλικὸν διάβημα παρὰ τῷ Ρουσδῆ βέη ἐν σχέσει πρὸς τὰ τελευταῖα ζητήματα τὰ προκύψαντα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἐπεμβάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ, τὸν ὁποῖον κατέστησεν ἐνήμερον ὁ διευθυντὴς τῆς «Τζουμχουριέτ» καὶ βουλευτὴς Γιουνούς Ναδῆ, ὅστις ὡς γνωστὸν ἔγραψε καὶ ἐνδιαφέρον ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα του, ἐσταμάτησεν ἡ ἐκτουρκιστικὴ κίνησις τοῦ Τύπου τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος, ἥτις κίνησις ἀπεδείχθη ὅτι ὠφείλετο εἰς ὑποκινήσεις τῶν Παπαευθυμικῶν κύκλων. Ὁ Ἑλληνικὸς ἐνταῦθα Τύπος φρονεῖ ὅτι, κατόπιν τοῦ ἄρθρου τούτου τῆς «Τζουμχουριέτ», τὰ πράγματα ἐτέθησαν εἰς τὴν θέσιν των.

Ο ΣΤΡΥΜΩΝ ΠΑΡΕΣΥΡΕ ΜΙΑΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ... ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σερρῶν, συνεπείᾳ τῆς τήξεως τῶν χιόνων, ἐπλημμύρησε καὶ πάλιν ὁ Στρυμών, τὰ ὕδατα τοῦ ὁποίου κατέκλυσαν τὸ χωρίον Ποτισμένο, παρέσυρε δὲ 6 οἰκίας καὶ τὸ Κοινοτικὸν κατάστημα.

Τηλεγραφοῦν ἐξ ἄλλου ἐκ Γρεβενῶν, ὅτι ὁ ποταμὸς Γρεβενιώτικος πλημμυρήσας ἀπέκλεισεν ἐντὸς τῶν ὑδάτων 5 ἐπιβατικὰ καὶ 3 φορτηγὰ αὐτοκίνητα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΧΙΝΤΕΝΜΠΟΥΡΓΚ ΕΞΗΛΘΕ ΝΙΚΗΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΝ ΒΑΣΙΝ, ΕΛΑΒΕ ΤΑ 49.6 0)0 ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ ΧΙΤΛΕΡ ΣΥΝΕΚΕΝΤΡΩΣΕ ΜΟΝΟΝ ΤΑ 30 0)0

Η ΠΡΟΕΔΡΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΘΑ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΗ ΤΗΝ 10ην ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14. (Ἀθ. Πρ.).— Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν τῆς Κυριακῆς ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὰ πεισματώδης. Χάρις ἐν τούτοις εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα, ἐπεκράτησε τάξις γενικῶς καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν καὶ ἡ ἠρεμία εἰς τὸ Βερολῖνον δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὑπῆρξεν ἀπόλυτος. Τὰ σημειωθέντα μεμονωμένα ἐπεισόδια δὲν ἦσαν σοβαρά. Ἡ αὐτὴ ἠρεμία ἐπεκράτησεν εἰς τὰς κυριωτέρας γερμανικὰς βιομηχανικὰς μεγαλουπόλεις. Εἰς μερικὰ χωρία μόνον τῆς ὑπαίθρου ἐσημειώθησαν συμπλοκαὶ μεταξὺ ἀντιπάλων πολιτικῶν μερίδων καὶ μία ἢ δύο ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξαν αἱματηραί. Ἐλήφθησαν ἐγκαίρως ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὴν ταχυτέραν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων. Εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη —τὰ ὁποῖα τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶνε ἀκόμη χιονοσκεπῆ— ὠργανώθη ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία ἀλπινιστῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πυκνῆς ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν διαφόρων κοινοτήτων. Ὅλα τὰ μέσα τῆς ἐπικοινωνίας ἐχρησιμοποιήθησαν, ἀπὸ τὰν δρομέων καὶ τῶν ἐλκύθρων μέχρι τῶν αὐτοκινήτων, τῶν μοτοσυκλεττῶν καὶ τῶν ἀσυρμάτων τηλεφώνων. Ἡ διαίσθησις τῶν μαζῶν τῶν ψηφοφόρων καὶ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰς προβλέψεις ὑπῆρξεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ὁ στρατάρχης Χίντενμπουργκ θὰ ἐλάμβανε τὰς περισσοτέρας ψήφους καὶ ὅτι ἂν δὲν ἐλάμβανε τὴν βάσιν (τὸ ἥμισυ τῶν ψήφων) κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐκλογήν, θὰ ἐξελέγετο πάντως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τῆς 10 Ἀπριλίου. Ὑπῆρξαν ἐν τούτοις ὡρισμένα κέντρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἦτο προφανὲς ὅτι τὴν πλειοψηφίαν εἶχεν ὁ Χίτλερ. Πάντως, τὰ κέντρα αὐτὰ ἦσαν ἐλάχιστα.

ΜΙΑ ΑΝΑΚΡΙΒΗΣ ΦΗΜΗ ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Πρὸς ἀποσόβησιν συγκεντρώσεων τοῦ πλήθους, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύναντο νὰ προκληθοῦν ἔκτροπα, εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἡ φωτεινὴ προβολὴ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκλογῆς εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰ διάφορα κεντρικὰ κτίρια καὶ ἡ ἀπαγόρευσις αὐτὴ ἐτηρήθη κατὰ τὰς πρώτας ἑσπερινὰς ὥρας, ὁπότε ἤρχισαν συγκεντρούμεναι τ' ἀποτελέσματα 64.000 ἐκλογικῶν τμημάτων. Πρῶτον γνωσθὲν ἀποτέλεσμα ἦτο τῆς κοινότητος Ὄμπερουση, μικροῦ χωρίου τῆς Φραγκωνίας. Ἐκεῖ, ἐπὶ 513 ψηφισάντων, ὁ Χίτλερ ἔλαβε 321 ψήφους. Ὡς ἐκ τούτου διεδόθη ὅτι ὁ Χίτλερ ἐπιτεδόθη καὶ ἡ εἴδησις μάλιστα μετεδόθη καὶ διὰ τοῦ ραδιοφώνου. Ταχέως ὅμως ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀνακριβοῦς φήμης καὶ τὰ πυκνῶς καταφθάνοντα ἀποτελέσματα τῶν διαφόρων ἐκλογικῶν τμημάτων ἔδωκαν ἀπὸ τῶν πρώτων στιγμῶν τῆς διαλογῆς σαφῆ ἰδέαν τῆς σημαντικωτάτης ἐπιτυχίας τοῦ στρατάρχου Χίντενμπουργκ, καθὼς ἐπίσης καὶ τῆς σημαντικῆς αὐξήσεως τῆς δυνάμεως τοῦ κομμουνισμοῦ ἐν Γερμανίᾳ. Ἐπίσης εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνη ὅτι ἐνδέχεται νὰ μὴ λάβῃ ὁ στρατάρχης Χίντενμπουργκ τὴν βάσιν, δηλαδὴ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, ὅστις ὑπερβαίνει τὴν φορὰν αὐτὴν τὰ ὀγδοήκοντα πέντε ἑκατοστὰ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Πάντως ἡ ἐπιτυχία τοῦ Χίντενμπουργκ κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τῆς 10 Ἀπριλίου θεωρεῖται ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14. (Ἀθ. Πρ.).— Τὰ ὄργανα τοῦ Χίτλερ ὁμιλοῦν περὶ ἐπιτυχίας του καὶ τονίζουν ὅτι αἱ γνῶμαι πολιτικοῦ λαμβάνοντος περὶ τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια ψήφων Γερμανῶν πολιτῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ὑπολογίζωνται σοβαρῶς ἐν Γερμανίᾳ.

Ὅλαι αἱ λοιπαὶ γερμανικαὶ ἐφημερίδες χαρακτηρίζουν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ὡς τάφον τοῦ Χιτλερισμοῦ. Ὑπενθυμίζουν ὅτι ὁ Χίτλερ εἶχεν ἐπανειλημμένως προφητεύσει εἰς προσφάτους δηλώσεις του ὅτι αὐτὸς θὰ λάβῃ ἄνω τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων ψήφων, ὁ δὲ Χίντενμπουργκ κάτω τῶν δώδεκα. Ἤδη, ὁ Χίτλερ λαμβάνει —κατὰ τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἀποτελέσματα— κάτω τῶν δώδεκα, ὁ δὲ Χίντενμπουργκ ἄνω τῶν δεκαοκτώ.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθ. Πρ.). — Ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη ἀνέμενε μετά τινος ἀνησυχίας τ' ἀποτελέσματα τῶν γερμανικῶν προεδρικῶν ἐκλογῶν. Γενικῶς, ἡ προκληθεῖσα ἐντύπωσις εἶνε ἱκανοποιητικὴ καὶ ἀπὸ τὰ σχόλια τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων προκύπτει ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν γερμανικῶν ἐκλογῶν ἔγινε δεκτὸν ἐν Γαλλίᾳ μὲ αἴσθημα ἀνακουφίσεως. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ στρατάρχου Χίντενμπουργκ ὑπερβαίνει πράγματι τὰς πλέον αἰσιοδόξους προβλέψεις καὶ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ἐν Γαλλίᾳ περὶ τοῦ ὅτι ὁ Χίντενμπουργκ θὰ ἐκλεγῇ δριστικὸς πρόεδρος τῆς γερμανικῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογήν. Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, ἐν τούτοις, τονίζουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπερβάλλωμεν τὴν σημασίαν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ στρατάρχου, διότι διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ χθεσινὸν ἀποτέλεσμα ἐδάπανυε πολὺ ὁ ὄγκος—ὁ κολοσσός— τοῦ γοήτρου τοῦ Χίντενμπουργκ. Ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ Χίντενμπουργκ ὡς ἀντίπαλος τοῦ Χίτλερ, ἴσως ὁ τελευταῖος αὐτὸς νὰ ἐλάμβανε πολὺ περισσοτέρας ψήφους ἀφ' ὅσας ἔλαβεν.

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ὑπογραμμίζουν ἐπίσης τὰς ἐπικινδύνους προόδους, τὰς ὁποίας ἐσημείωσεν ὁ κομμουνισμὸς ἐν Γερμανίᾳ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἡ περίοδος τῶν δυσχερειῶν δὲν τελειώνει μὲ τὴν προεδρικὴν ἐκλογήν.

Ὁπωσδήποτε, ὁ γαλλικὸς τύπος πιστεύει ὅτι, μολονότι ἡ ἔναντι τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν πολιτικὴ τοῦ Χίντενμπουργκ καὶ τοῦ Μπρύνινγκ δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν τοῦ Χίτλερ, ἐν τούτοις, ἡ παραμονὴ τοῦ Χίντενμπουργκ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τοῦ Ράϊχ θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν κάποιαν ἐσωτερικὴν σταθερότητα καὶ θὰ καταστήσῃ ἐφικτὴν τὴν διεξαγωγὴν ἱκανοποιητικῶν μετὰ τῶν γειτόνων διαπραγματεύσεων.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.- Ο ΧΙΝΤΕΝΜΠΟΥΡΓΚ ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΩΝ ΨΗΦΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14. [Πρ. Τρανζόσεαν]. — Τὰ ἐπίσημα ἀποτελέσματα τῆς χθεσινῆς ἐκλογῆς, ὑποκείμενα ἴσως εἰς ἀσημάντους μεταβολάς, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἐψήφισαν 37.660.377. Ἔλαβον ψήφους: Χίντενμπουργκ 18.661.736, Χίτλερ 11,330.000, Τέλμαν (κομμουνιστής) 5.000.000, Ντίστερμπεργκ (τῶν χαλυβδοκράνων) 2.500.000, Βίντερ 111.000.

Εἰδικῶς διὰ τὴν πόλιν τοῦ Βερολίνου εἶχον ἀνακοινωθῆ μέχρι τῶν προϊνῶν ὡρῶν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

Χίντενμπουργκ 658.000, Χίτλερ 247.000, Τέλμαν 370.000.

Κατόπιν τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων ὁ στρατάρχης Παῦλος φὸν Χίντενμπουργκ παραμένει πρόεδρος τοῦ Ράϊχ, δεδομένου ὅτι οὐδεμία πλέον σημασία ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τῆς 10 Ἀπριλίου, διότι καὶ ἂν ἀκόμη αἱ ψῆφοι τῶν ἐθνικιστῶν προσετίθεντο εἰς τὰς ψήφους τοῦ Χίτλερ, οὗτος καὶ πάλιν θὰ παρέμενε μειοψηφῶν. Ὁ θρίαμβος τοῦ Χίντενμπουργκ θεωρεῖται ὡς ὁ θρίαμβος τῆς λογικῆς. Οἱ δημοκρατικοὶ ἐλπίζουν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς φιλοδοξίας καὶ θ' ἀνακόψῃ τὸ ρεῦμα ὑπὲρ τοῦ Χίτλερ. Ὁ Χίντενμπουργκ ἔλαβε τὸ 49.6 % τοῦ συνόλου τῶν ψήφων, ὁ Χίτλερ ἔλαβε τὸ 30 % οἱ δὲ ἄλλοι πολὺ μικρότερον ποσοστόν.

Ἐγνώσθη ὅτι τὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς δὲν πρόκειται νὰ ἐκθέσουν ἴδιον ὑποψήφιον κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογήν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῶν συντηρητικῶν κομμάτων γενικῶς ἐκφράζουν τὴν χαράν των διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χθεσινῆς ἐκλογῆς καὶ χαρακτηρίζουν τὸν Χίτλερ ὡς τυχοδιώκτην.

Εὐθὺς ὡς ἐγνώσθησαν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, ὁ Χίτλερ, ὁμιλῶν πρὸς δημοσιογράφους, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐκθέσῃ ἐκ νέου ὑποψηφιότητα κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογήν.

Μὲ τὴν ἀδιατάρακτον ἐκείνην ψυχραιμίαν ἥτις ἐχαρακτήρισεν ὅλον του τὸν βίον ὁ Πρόεδρος Χίντενμπουργκ ἐδέχθη κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Περὶ ὥραν 7ην πρωϊνὴν τῆς σήμερον ἔλαβε τὴν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τῶν τελικῶν ἀποτελεσμάτων. Ὁ ὑγραιὸς στρατάρχης ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του δι' αὐτὰ καὶ ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ ἐκτεθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογήν. Ἰδιαιτέρως ἀγαθὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ δημοσιευθεῖσα δήλωσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐθνικιστῶν Χούγκενπεργκ εἰς τὸν ἐφημερίδα «Νάχτε Λουσγκάκι Ζεϊτουνγκ» τὴν ὁποίαν οὗτος ἐτόνισεν ὅτι, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας οἱ ἐθνικισταὶ δὲν πρόκειται νὰ ἐκθέσουν πλέον ἴδιον ὑποψήφιον καὶ ὅτι, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ διαλύσῃ τὸ Ράϊχσταγ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκλογὰς τὴν 8ην Μαΐου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14 (Τρανζόσεαν).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος», ἀσχολούμενος μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χθεσινῆς ἐκλογῆς γράφει ὅτι σπανίως εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἐνεφανίσθη τὸ παράδειγμα τῆς διατηρήσεως μιᾶς καταστάσεως ἐκ τῆς ψήφου ἑνὸς λαοῦ. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει — ἐξακολουθεῖ ἡ ἐφημερίς— ὅτι ἡ νίκη τοῦ Χίτλερ θὰ ἠδύνατο νὰ χάος τῆς διεθνοῦς καταστάσεως ἐσε στιγμὴν καθ' ἣν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῶν διαφόρων χωρῶν ἔχουν ν' ἀντιπαλαίσουν ἐναντίον τόσων σοβαρῶν καὶ πολυπλόκων ζητημάτων.

Τὰ «Ἡμερήσια Χρονικὰ» γράφουν:

«Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χίντενμπουργκέθριάμβευσεν ὁ νόμος καὶ ἡ τάξις. Πάντως ὅμως οἱ ξένοι πιστωταὶ τῆς Γερμανίας δέον νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν των τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν καὶ νὰ παύσουν ἀσκοῦντες ἀφόρητον πίεσιν ἐπὶ τῆς Γερμανίας.»

Ο «ΧΡΟΝΟΣ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 Μαρτίου. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον).—Ὁ «Χρόνος», ἀσχολούμενος μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς ἐν Γερμανίᾳ, γράφει:

«Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο οὐδένα ἐκπλήσσει. Ἂν ὁ Χίντενμπουργκ προώρισται νὰ ἐπανεκλεγῇ τὴν 10ην Ἀπριλίου, ὡς φαίνεται σχεδὸν βέβαιον, τοῦτο θ' ἀποδείξῃ ὅτι τίποτε δὲν μετεβλήθη εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ὅτι ἡ πολιτική της ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξελίσσεται ἐπὶ τῶν βάσεων τὰς ὁποίας ἔθεσεν ὁ Μπρύνιγκ. Τὸ τοιοῦτον δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως ἐγγύησιν παγιώσεως τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, ἀλλ' ἀποτελεῖ πρόοδον ἂν ἀναλογισθῇ τις τὸ τί θὰ συνέβαινε τὴν ἐπιοῦσαν μιᾶς νίκης τοῦ Χίτλερ.»

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Κατὰ τὰς ἁρμοδίους παρασχεθείσας χθὲς τὴν ἑσπέραν πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις στ